

٢٠١٥ الى ٢٠٢٢

پلان عمل ملی افغانستان

قطعه نامه ١٣٢٥

زنان، صلح و امنيت

وزارت امور خارجه
رياست حقوق بشر و
امور بين المللی زنان

پلان عمل ملی افغانستان

قطعنامه ۱۳۲۵

زنان، صلح وامنیت

وزارت امور خارجه

سرطان ۱۳۹۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فهرست مطالب

	پیام رئیس جمهوری اسلامی افغانستان
۱	۱. تاریخچه
۱	۲. مقدمه
۳	۳. احکام قانون اساسی و سایر قوانین ملی در خصوص زنان، صلح و امنیت
۴	۴. پالیسی ها و ساختار های مرتبط به زنان، صلح و امنیت
۶	۵. پلان عمل ملی ۱۳۲۵ و اهداف استراتژیک آن
۸	۶. میکانیزم تطبیق
۱۰	۷. نظارت و ارزیابی
۱۰	۸. همکاری و شراکت
۱۱	۹. خطرات احتمالی و میکانیزم های کاهش آن
۱۳	جدول فعالیت های ادارات تطبیق کننده
۱۴	الف. مشارکت
۲۰	ب. محافظت
۲۵	ج. پیشگیری
۲۷	د. رفاه و بهبود
۳۰	ضمایم
۳۱	ضمیمه شماره ۱: امضای اعضای کمیته رهبری
۳۲	ضمیمه شماره ۲: روند تدوین پلان عمل ملی
۳۵	ضمیمه شماره ۳: قطعنامه شماره ۱۳۲۵ شورای امنیت

شرح مخففات

اداره لوی څارنوالی	AGO
انجمن مستقل وکلای مدافع افغانستان	AIBA
اداره حمایت از سرمایه گذاری افغانستان	AISA
کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان	AIHRC
اردوی ملی افغانستان	ANA
اداره ملی مبارزه با حوادث طبیعی	ANDMA
ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان	ANDS
پولیس ملی افغانستان	ANP
قوای ملی امنیتی افغان	ANSF
برنامه صلح و آشتی افغانستان	APRP
جمعیت هلال احمر افغانی (سره میاشت)	ARCS
اداره مرکزی احصائیه	CSO
سازمان های جامعه مدنی	CSOs
کنوانسیون رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان	CEDAW
محو خشونت علیه زنان	EVAW
بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان	FEFA
اداره عالی نظارت و مبارزه با فساد اداری	HOOAC
شورای عالی صلح	HPC
واحد حمایت از حقوق بشر (در وزارت عدلیه)	HRSU
کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی	IARCSC
بیجاشدگان داخلی	IDP
کمیسیون مستقل انتخابات	IEC
اهداف انکشافی هزاره	MDGs
وزارت تجارت و صنایع	MoCI
وزارت دفاع ملی	MoD

وزارت معارف	MoE
وزارت اقتصاد	MoEC
وزارت مالیه	MoF
وزارت امور خارجه	MoFA
وزارت ارشاد، حج و اوقاف	MoHIA
وزارت امور داخله	MoI
وزارت اطلاعات و فرهنگ	MoIC
وزارت عدلیه	MoJ
وزارت کار، امور اجتماعی، شهدا و معلولین	MoLSAMD
وزارت صحت عامه	MoPH
وزارت مهاجران و عودت کنندگان	MoRR
وزارت انکشاف شهری	MoUD
وزارت امور زنان	MoWA
پلان عمل ملی (افغانستان برای زنان، صلح و امنیت)	NAP
پلان عمل ملی برای زنان افغانستان	NAPWA
ریاست عمومی امنیت ملی	NDS
ریاست عمومی اداره امور و دارالانشای شورای وزیران	OAASMC
قطعنامه شورای امنیت ملل متحد	UNSCR
برنامه انکشافی ملل متحد	UNDP
زنان، صلح و امنیت	WPS

"هر نوع تبعیض و امتیاز بین اتباع افغانستان ممنوع است. اتباع افغانستان
اعم از زن و مرد در برابر قانون دارای حقوق و وجایب مساوی میباشند."

ماده ۲۲، قانون اساسی افغانستان

ارزش های دین مبین اسلام و قانون اساسی کشور، پیوند دهنده ما در جهت تنفیذ حقوق و مکلفیت ها است. فصل دوم قانون اساسی نه تنها حقوق اساسی اتباع را بر می شمارد بلکه دولت را نهادی معرفی میکند که مکلف به تحقق این حقوق همگانی است. به همین دلیل پلان عمل ملی میکانیزمی برای حصول اطمینان از تحقق حقوق اساسی زنان افغان در راستای نیل به تعهدات ما در قبال قطعنامه ۱۳۲۵ میباشند.

منزعه طولانی در کشور از مردان خیلی قربانی گرفته است و در نتیجه زنان اکثریت نفوس کشور را تشکیل میدهند. از این لحاظ زنان همانند طبقه جوان و طبقه فقیر دو اکثریت عددی جامعه اند، اما از نگاه سیاسی و اجتماعی در اقلیت قرار دارند. بناً یکی از اهداف کلیدی حکومت وحدت ملی تحول زندگی زنان، جوانان و فقراء با ایجاد فرصت های یکسان برای ایشان است.

تحول دوامدار در زندگی زنان افغان از دشوار ترین چالش های ماست. ما باید همزمان با چالش های برخاسته از فقر رویارویی کنیم، بر میراث سالیان دراز منازعه چیره شویم، روی یک دید همه شمول در جامعه و یک برنامه عمل نیرومند در جهت تأمین محافظت و مشارکت زنان به اجماع برسیم.

درک جایگاه زنان در زمان ظهور اسلام، نقش زنان در شکل دهی تمدن اسلامی و وضعیت زنان قبل از کودتای ۷ ثور ۱۳۵۷ برای شکل دهی و گسترش یک گفتمان، پالیسی و عمل جهت رسیدن به تحول پایدار و ثابت امری اجتناب نا پذیر است. از آنجائیکه اسلام تار و پود بنیاد اجتماعی و سیاسی جامعه ما را تشکیل می دهد، همه جوانب ذیدخل باید بکوشند تا مشترکاتی میان پیام های جهانی و فراگیر را در تمدن ما بیابند. علمای دینی و فعالین جند اعم از زن و مرد یک فرصت تاریخی برای گام گذاشتن بسوی رویکرد ها و میکانیزم های جدید را دارند. فرهنگ ها تداوم دارند چون گذشته نه تنها امروز بلکه در آینده نیز ظاهر خواهد شد. از آنجائیکه فرهنگ ها گفتمان مداوم میان صاحبان خویش در چهارچوب قوانین سازنده آن می باشند، بناً ما تاریخ را می سازیم و آنرا تغییر می دهیم و از طریق ترویج تحمل و همدیگر پذیری در راستای تنوع دیدگاه ها و نظریات جوانب ذیدخل لایه هایی از فهم و آگاهی را پدید می آوریم.

با اغتنام از فرصت، رونمایی پلان عمل ملی قطعنامه ۱۳۲۵ را به همکاران خویش بخاطر این موفقیت تبریک می گویم. تحقق این گرامیداشت زمانی میسر میگردد که این پلان عمل ملی به مثابه بستری برای یک گفتمان ملی در راستای دستیابی به آرمان های قانون اساسی مان استفاده شود. چون نخستین وظیفه من طبق قانون اساسی پاسداری از قانون اساسی است بناءً تعهد همه جانبه حکومت را در راستای تحقق دید وسیع شهروندی برای همه مردم خویش بخصوص زنان ابراز میدارم.

محمد اشرف غنی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

۱. تاریخچه

به تاریخ ۳۱ اکتوبر ۲۰۰۰، شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه تاریخی ۱۳۲۵ را در مورد زنان، صلح و امنیت تصویب نمود. تصویب قطعنامه ۱۳۲۵ بر دادخواهی و مبارزه ۲۰ ساله فعالان و سازمان های زنان در سراسر جهان مهر تأیید گذاشت. این قطعنامه یک سند بی سابقه بود که چون برای نخستین بار بود که مشارکت زنان در تصمیم گیری های صلح و امنیت و همچنان خاتمه دادن به خشونت جنسی وابسته به منازعه به رسمیت شناخته شد.

قطعنامه روی افزایش مشارکت زنان در پیشگیری، مدیریت و حل و فصل منازعات و سایر موضوعات مربوط به صلح و امنیت تأکید مینماید.

قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد در مطابقت با فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد تصویب گردیده که در نتیجه این قطعنامه یک اصل حقوق بین الملل شمرده شده و همه کشورهای عضو ملل متحد مکلف به تطبیق آن می باشند. قطعنامه ۱۳۲۵ با اعلامیه جهانی حقوق بشر (UDHR)، کنوانسیون رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان (CEDAW) و اعلامیه بیجنگک همنا میباشد. شش قطعنامه متعاقب شورای امنیت سازمان ملل متحد (۱۸۸۸، ۱۸۸۹، ۱۹۶۰، ۲۱۰۶ و ۲۱۲۲) نیز قطعنامه ۱۳۲۵ را مورد تأیید قرار داده اند. این قطعنامه ها بصورت مجموعی موضوع زنان، صلح و امنیت را احتوا می نمایند.

افغانستان به مثابه عضو سازمان ملل متحد، متعهد به رعایت منشور سازمان ملل متحد، معاهدات بین المللی که به امضا رسانیده است، قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد به خصوص قطعنامه های مربوط به حقوق زن می باشد. افغانستان اقدامات عملی را جهت رعایت و تطبیق مکلفیت های بین المللی خویش در زمینه حقوق بشر و حقوق زن اتخاذ نموده و سهم خویش را در راستای حفظ صلح و امنیت ادا می نماید. دولت افغانستان به منظور رعایت اصول فوق و تطبیق قطعنامه ۱۳۲۵ این پلان عمل ملی را تدوین نمود.

۲. مقدمه

پلان عمل ملی افغانستان برای تطبیق قطعنامه ۱۳۲۵ زنان، صلح و امنیت تدوین گردیده است تا به چالش هایی که زنان در دوران پس از جنگ و منازعه با آن مواجه بودند، رسیدگی نماید. مهمترین ابزاری که برای رسیدن به اهداف قطع نامه های متذکره کمک می کند، پلان عمل ملی است. هدف آن عبارت از افزایش مشارکت زنان، در پروسه صلح، سکتور امنیتی، محافظت زنان، پیش گیری از منازعات و خشونت، فراهم آوری خدمات رفاه و بهبود برای زنان است. اهمیت پلان عمل براساس قطع نامه ۱۳۲۵ در این است که رشد قابلیت های زن و مرد برای

انکشاف یک ملت نیرومند و مترقی ضروری است و دسترسی یکسان زنان و مردان به فرصت‌ها، منابع و مساعی مشترک آنها، سبب انکشاف جامعه می‌گردد. به منظور تطبیق قطعنامه ۱۳۲۵ زنان، صلح و امنیت دولت افغانستان پلان عمل ملی را برای دستیابی به اهداف ذیل تدوین نموده است:

- مشارکت زنان در سطوح تصمیم‌گیری و اجرایی خدمات ملکی، سکتور امنیتی و صلح و ادغام مجدد؛
- مشارکت فعال زنان در انتخابات ملی و محلی؛
- محافظت از زنان در مقابل همه انواع خشونت؛
- دسترسی زنان به سیستم عدلی مؤثر، فعال و حساسه؛
- ارائه حمایت صحی و روانی-اجتماعی برای قربانیان خشونت جنسی و خانوادگی در سرتاسر افغانستان؛
- محافظت زنان در مقابل همه انواع خشونت و تبعیض؛
- فراهم آوری منابع مالی برای فعالیت‌های مربوط به زنان در حالات اضطرار؛
- تطبیق احکام پالیسی بیجاشدگان داخلی مرتبط به قطعنامه ۱۳۲۵؛
- خاتمه دادن به معافیت در ارتباط به جرایم مربوط به خشونت علیه زنان و جرایم مربوطه؛
- شامل ساختن مردان و پسران در مبارزه با خشونت علیه زنان؛
- بهبود امنیت اقتصادی زنان آسیب‌پذیر از طریق افزایش فرصت‌های کاریابی؛
- دسترسی بیشتر دختران و زنان به معارف و تحصیلات عالی به ویژه برای بیجاشدگان داخلی و عودت‌کنندگان.

اثرات منازعات مسلحانه بر زنان

زنان فراز و نشیب‌های زیادی را در طول تاریخ افغانستان تجربه نموده و مجبور به تحمل سه دهه جنگ و نا امنی شده‌اند. حقوق بشری زنان در زمان جنگ به شکل بی سابقه و سازمان یافته نقض گردیده که در نتیجه آن زنان از حقوق اساسی خویش همچون تحصیل، خدمات صحی و کاریابی محروم گردیده‌اند و همچنان صدای آنان در اتخاذ تصمیمی که روی معیشت آنان تأثیر گذار بوده شنیده نشده است. در دوره انتقال، زنان افغان برای دستیابی به حقوق بشری شان مبارزه نموده و به دستاوردهایی نایل گردیده‌اند. با آنهم برای تحقق حقوق کامل و مساوی زنان، کارهای زیادی باید انجام شود که در ذیل موارد عمده قابل نگرانی ذکر می‌گردد:

- در نتیجه منازعات مسلحانه، زنان در مقابل خشونت جنسی آسیب‌پذیر بوده‌اند. خشونت جنسی در افغانستان شامل تجاوز، آزار و اذیت جنسی، قاچاق انسان، فحشا و ازدواج‌های اجباری می‌باشد.
- عدم دسترسی زنان به عدالت در مناطق دور دست؛

- در نتیجه منازعات مسلحانه و به حاشیه راندن زنان در جامعه بصورت گسترده، زنان به خدمات صحی، تعلیم و فرصت های کار یابی دسترسی کامل نداشته و در نتیجه فیصدی بیشتری از زنان بی سواد و بی کار بوده و آمار مرگ و میر مادران در سطح کشور بالا می باشد. زنان بیجا شده داخلی و متأثر از منازعه بصورت مشخص به نا امنی آسیب پذیر می باشند.

۳. احکام قانون اساسی و سایر قوانین ملی در خصوص زنان، صلح و امنیت

قبل از تدوین پلان عمل ملی، دولت افغانستان احکامی را در پیوند به زنان، صلح و امنیت در قانون اساسی و سایر قوانین، پالیسی ها، استراتژی ها در نظر گرفته و ساختار هایی را به منظور رسیدگی به مسایل مربوط به زنان، صلح و امنیت ایجاد نموده است. مواد قوانین، پالیسی ها و همچنین ساختارها تکمیل کننده پلان عمل ملی بوده و باید به مثابه ابزار مؤثر در راستای تطبیق موفقانه قطعنامه ۱۳۲۵ در افغانستان نگریسته شوند.

احکام قانون اساسی

ماده ۲۲ قانون اساسی افغانستان تسجیل میدارد: "هر نوع تبعیض و امتیاز میان اتباع افغانستان منع است. اتباع افغانستان اعم از مرد و زن در مقابل قانون حقوق و وجایب یکسان دارند." این ماده به حیث یک اصل عمده برای تساوی جندر و عدم تبعیض در اقدامات و پالیسی های دولت میباشد. تقویت مشارکت سیاسی زنان، حق رای دهی زنان و حضور شان در شورای ملی در قانون اساسی ۱۹۶۴ مسجل گردیده است. سهمیه زنان که ۲۶ درصد در ولسی جرگه و ۱۷ درصد در مشرانو جرگه میباشد، براساس قانون اساسی مصوب ۲۰۰۴ تقویت گردیده است. امروز زنان افغان توانسته اند تا از طریق انتخابات آزاد ۲۷,۷ درصد کرسی های ولسی جرگه را در انتخابات سال ۲۰۱۰ کسب نمایند. مواد شماره ۴۳، ۴۴، ۵۳، و ۵۴ قانون اساسی احکامی در مورد دسترسی به تعلیم و تربیه، خدمات صحی، رفاهی و کار یابی برای زنان را در بر دارد. این مواد متضمن دسترسی به تعلیم و تربیه، خدمات صحی و کار یابی برای زنان بوده و همچنان پیش شرطی برای مشارکت سیاسی موثر آنان و بخش مهمی از رفاه و بهبود را تشکیل میدهد.

احکام مندرج در سایر قوانین

قوانین افغانستان حقوق و آزادی زنان را تضمین می کند و دولت افغانستان قانوناً مکلف به حفاظت آنان در مقابل خشونت می باشد. در سال ۲۰۰۹ قانون منع خشونت علیه زنان از سوی رئیس جمهور طی یک فرمان تقنینی صادر گردید. این قانون ۲۲ مورد به شمول ازدواج های اجباری و تجاوز را جرم شمرده است. جهت تقویت چارچوب

حقوقی به منظور منع خشونت علیه زنان و افزایش مشارکت زنان، دولت افغانستان اقدامات مهم ذیل را روی دست گرفته است:

- تصویب قانون منع خشونت علیه زنان؛
- تعدیل بعضی از مواد قانون خدمات ملکی به نفع زنان؛
- تدوین قانون خانواده؛
- تدوین مقررات جهت پیشگیری از تبعیض؛
- تدوین مقررۀ مراکز حمایتی؛
- فقرۀ ۳۲ فرمان شماره ۴۵ ریاست جمهوری در مورد خشونت علیه زنان؛

۴. پالیسی ها و ساختار های مرتبط به زنان، صلح و امنیت

تعدادی از پالیسی های دولتی مربوط به زنان، صلح و امنیت تکمیل کننده پلان عمل ملی قطعنامه ۱۳۲۵ می باشد. یکی از این پالیسی ها پلان عمل ملی برای زنان افغانستان (NAPWA) بوده که از سوی شورای وزیران تأیید گردیده و از سال ۲۰۰۸ الی ۲۰۱۸ قابل تطبیق میباشد. این پلان به مثابه یک سند عمده دولت در راستای تطبیق پالیسی ها و تعهداتش در ارتباط به توانمندسازی زنان و تساوی جندر میباشد. پلان مذکور دسترسی به تعلیم و تربیه، خدمات صحتی و امنیت اقتصادی، مشارکت سیاسی و همچنان منع خشونت علیه زنان را در سکتور های متعدد در بر میگیرد. این پلان، حکومت افغانستان را به افزایش حضور ۳۰ درصدی زنان در خدمات ملکی متعهد می سازد. سایر پالیسی ها در این رابطه شامل موارد ذیل میگردند:

- استراتژی انکشاف ملی افغانستان یکی از پالیسی های دولت است که تساوی جندر را به مثابه یک امر مهم می پندارد. همچنان موافقتنامه افغانستان (۲۰۰۶) و چارچوب حسابدهی مشترک توکیو (TMAF) از جمله اسناد عمده انکشافی اند که براساس آنها پالیسی ها و معیار ها برای حسابدهی در مورد پیشرفت زنان افغان طرح میگردد. پلان عمل ملی قطعنامه ۱۳۲۵ در ارتباط به ابتکارات جندر با سازمان همکاری های منطقوی جنوب آسیا که در سال ۱۹۸۵ تأسیس گردیده است، اهداف مشترک دارد.
- افغانستان کنوانسیون رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان (CEDAW) را در سال ۱۹۸۰ به امضا رسانید که این کنوانسیون بدون حق شرط در سال ۲۰۰۳ تصویب گردید.
- اعلامیه و سند جنبش پکن که در چهارمین کنفرانس جهانی ۱۹۹۵ زنان در شهر پکن تصویب گردید، سند مهم دیگر در این زمینه پنداشته میشود. سند متذکره روی تدابیر مهمی تأکید دارد که برای بهبود وضعیت زنان لازم بوده و با محتوای پلان عمل ملی ارتباط دارد.

- وزارت های امور داخله و دفاع ملی استراتژی هایی را به منظور افزایش میزان حضور زنان الی ۲۰ درصد روی دست دارند. وزارت امور داخله از طریق پلان اهداف استراتژیک خویش (۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴) تعهد نموده است فرصت هایی بیشتری را برای حضور زنان در نیروهای پولیس به وجود بیاورد.

ساختار های ملی

برای تطبیق احکام مندرج در قانون اساسی، سایر قوانین، پالیسی ها و پلان های عمل تعدادی از ساختار های ملی ایجاد گردیده اند. این ساختار ها عبارتند از: وزارت امور زنان، کمیسیون مستقل حقوق بشر، محاکم فامیلی، کمیسیون های منع خشونت علیه زنان در مرکز و ولایات، کمیسیون منع سؤ استفاده جنسی از زنان و اطفال، خازنوالی اختصاصی منع خشونت علیه زنان و واحد های ولایتی که قضایای خشونت علیه زنان را مورد تحقیق و تعقیب عدلی قرار می دهد. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در سال ۲۰۰۲ با هدف ترویج، تامین و نظارت بر حقوق بشر و تحقیق موارد تخطی حقوق بشر ایجاد گردید. وزارت امور داخله ۲۰۱ واحد پاسخدهی به خانواده را در مراکز، ولایات و ولسوالی های بزرگ ایجاد نموده است که کارمندان آن پولیس زن میباشد و از سال ۲۰۱۳ بدینسو فعالیت دارند که ۱۷ واحد آن در کابل و ۱۸۴ واحد آن در ولایات فعالیت دارد. دولت جمهوری اسلامی افغانستان در جریان کنفرانس لندن در سال ۲۰۱۴ بر تطبیق قطعنامه ۱۳۲۵ تأکید نمود.

مشارکت زنان در روند صلح

علیرغم چالش های فراروی افغانستان، وضعیت زنان از سال ۲۰۰۱ بدینسو بهبود یافته است. در حالیکه در این راستا راه درازی را در پیش داریم. دسترسی روز افزون به تعلیم و تربیه، خدمات صحی، عدالت، کاریابی، آزادی بیان و سایر حقوق اساسی زمینه را برای مشارکت بیشتر زنان افغانستان میسر ساخته است.

زنان به صورت گسترده از زندگی اجتماعی- سیاسی و تصمیم گیری در ارتباط به امنیت و رفاه خود شان در حاشیه بوده اند. به این ترتیب، مشارکت زنان در ابتکارات رسمی تأمین صلح، روند صلح، اصلاحات سکتور امنیتی محدود بوده است.

شورای عالی صلح از جمله ساختار های بنیادی میباشد که از سوی دولت جمهوری اسلامی افغانستان بمنظور تسهیل روند صلح ایجاد شده است. زنان در شورای عالی صلح حضور دارند که از جمله ۷۰ تن اعضای شورای مذکور ۹ تن آنان زنان میباشند. ۷۱ تن از زنان در کمیته های صلح ولایتی در ۳۳ ولایت فعالیت دارند.

در اثر تلاش های شورای عالی صلح و کمیته های ولایتی مشارکت زنان به مثابه پیش شرط اساسی برای روند صلح و باز سازی در سراسر کشور بوده و از اهمیت اساسی برخوردار میباشد. حکومت افغانستان متعهد است که حضور

زنان را در همه سطوح تصمیم گیری ها در ۳۴ ولایت را تامین نماید. صلح و ثبات دوامدار در افغانستان نیازمند همکاری و مشارکت زنان در زندگی سیاسی و اجتماعی میباشد.

حضور زنان در پولیس، اردو، خدمات ملکی و ماموریت های حفظ صلح افزایش یافته است اما برای رسیدگی به نیازهای فوری زنان کافی نمیشد. زنان در سکتور امنیتی مشوق جهت پیوستن بیشتر زنان در صفوف نیروهای امنیتی میباشد.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان مصمم است که با وضع پالیسی های حفاظتی برای زنان و برداشتن موانع عمده همچون عنعنات و رواج های ناپسند، تعصب و نا امنی مشارکت زنان را در سکتور امنیتی افزایش داده و دیدگاه جندر را بر اساس نیاز زنان در برنامه های اصلاحات و ظرفیت سازی در سکتور عدلی و قضایی، حکومت داری و امنیتی تطبیق و نظارت می کند. این تلاش ها باعث ایجاد چهارچوب حقوقی و پالیسی می گردد تا امنیت زنان را در پروسه حل و فصل منازعات و سکتور امنیتی تقویت کند.

۵. پلان عمل ملی ۱۳۲۵ و اهداف استراتژیک آن

قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد و موضوع زنان، صلح و امنیت در شرایط کنونی افغانستان مخصوصاً در روند دولت سازی و انتقال، توانمند سازی زنان و مشارکت فعال آنان از اهمیت ویژه برخوردار می باشد.

اولویت ها و اهداف استراتژیک پلان عمل ملی

۱- مشارکت

قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد مشارکت سیاسی زنان را در همه سطوح تصمیم گیری مورد تاکید قرار میدهد. دولت جمهوری اسلامی افغانستان مشارکت سیاسی زنان را از اولویت های کاری خویش دانسته و تطبیق آنرا طی اهداف ذیل در این پلان گنجانیده است:

- افزایش مشارکت موثر زنان در سطوح تصمیم گیری و اجرایی خدمات ملکی؛
- مشارکت موثر و فعال زنان در پست های رهبری در ارگان های امنیتی؛
- حصول اطمینان از مشارکت موثر زنان در روند صلح؛
- تشویق مشارکت فعال زنان در تسوید استراتژی ها و پالیسی های صلح و امنیت؛
- تقویت مشارکت فعال زنان در انتخابات؛

ب- محافظت

زنان به انواع مختلف خشونت مانند تهدید، ارعاب، حملات خشونت آمیز، تجاوز، قاچاق و ازدواج های اجباری در جریان منازعه و پس از منازعه مواجه میباشند. قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد بیان میدارد که زنان بصورت مشخص از خشونت جنسی در جریان منازعات و پس از منازعات آسیب پذیر بوده و خواستار حفظ آنان میگردد. با در نظر داشت میزان این موضوع در افغانستان، دولت جمهوری اسلامی افغانستان در صدد حفظ زنان از طریق احکام ذیل در پلان عمل ملی میباشد:

- محافظت زنان از همه انواع خشونت و تبعیض از طریق تطبیق، نظارت و تعدیل قوانین موجوده و تدوین قوانین و پالیسی های جدید؛
- ترویج حقوق بشری زنان، از طریق جندر شمول ساختن قوانین، پالیسی ها، و اصلاحات در نهاد ها؛
- فراهم نمودن شرایط مساعد برای زنان جهت دسترسی آنان به عدالت، از طریق مشارکت موثر و فعال زنان در سیستم عدلی و قضایی؛
- حفاظت زنان از انواع خشونت از طریق بلند بردن سطح آگاهی؛
- فراهم کردن حمایت صحی، روانی، و اجتماعی به قربانیان خشونت در سراسر افغانستان؛
- اتخاذ تدابیر مشخص جهت حفظ زنان از خشونت جنسی؛

ج- پیشگیری

قطعنامه ۱۳۲۵ بر اهمیت پیشگیری خشونت جنسی علیه زنان، قبل از وقوع و یا در مراحل ابتدایی با اتخاذ تدابیر ویژه تأکید دارد. دولت افغانستان جلوگیری از خشونت علیه زنان را یکی از بهترین راه های تأمین حقوق زنان و مشارکت سیاسی آنان دانسته و در مطابقت به آن اهداف مندرج در رکن پیشگیری پلان عمل ملی عبارتند از:

- جلوگیری از خشونت علیه زنان؛
- محو فرهنگ معافیت در خصوص خشونت علیه زنان؛
- تقویت نقش زنان در بخش امنیت، دستگاه های عدلی و قضایی؛
- اصلاحات مربوط به جندر در ساختار های امنیتی، عدلی و قضایی؛
- شریک ساختن مردان و پسران در امر مبارزه به انواع خشونت علیه زنان؛
- بلند بردن سطح آگاهی زنان در رابطه به حقوق و نقش ایشان در جلوگیری از خشونت در جریان منازعات.

د- رفاه و بهبود

نبود منابع کافی اقتصادی برای زنان در اوضاع منازعه و پس از منازعه یکی از چالش های عمده دسترسی به خدمات تعلیمی و صحتی می باشد. قطعنامه ۱۳۲۵ ایجاد میکانیزم تمویل، فرصت های پیشرفت اقتصادی، فراهم آوری خدمات رفاه و بهبود، ارائه خدمات برای قربانیان خشونت و تقسیم مساوی منابع میان زنان و مردان را توصیه نموده و بطور مشخص به دسترسی زنان به میکانیزم ها و خدمات توزیع کمک ها در رابطه به نیازمندی های ویژه آنان می پردازد.

دولت افغانستان متعهد به ارایه خدمات رفاه و بهبود برای زنان متاثر از منازعه، بیجاشدگان داخلی و قربانیان خشونت از طریق اهداف ذیل در پلان عمل ملی می باشد:

- ارائه خدمات رفاه و بهبود برای زنان، بیجاشدگان داخلی و قربانیان خشونت؛
- افزایش مصئونیت اقتصادی زنان روستایی از طریق افزایش فرصت های کاریابی؛
- در نظر گرفتن نیاز های اجتماعی و اقتصادی زنان در طرح، تطبیق و ارزیابی برنامه های رفاه و بهبود؛
- افزایش دسترسی دختران و زنان به تعلیم و تربیه، خدمات صحتی و کار بویژه برای مهاجران، بیجاشدگان داخلی و عودت کنندگان.
- تطبیق احکام پالیسی بیجاشدگان داخلی مرتبط به قطعنامه ۱۳۲۵

۶. میکانیزم تطبیق

۱- پلان تطبیقی

دولت جمهوری اسلامی افغانستان درک مینماید که به منظور تطبیق موفقانه پلان عمل ملی نیاز به تهیه پلان تطبیقی جداگانه برای ادارات مسئول و تطبیق کننده میباشد. به این ترتیب پلان تطبیقی جداگانه تهیه میگردد تا مسئولیت های ادارات تطبیق کننده اصلی و همکار را در جریان مرحله اول (۲۰۱۵ الی ۲۰۱۸) تطبیق وضاحت دهد و اقدامات مشخص ادارات در ارتباط به هماهنگی، نظارت و ارزیابی و تمویل پلان عمل ملی را بیان دارد.

تطبیق فعالیت های پلان عمل ملی در دو مرحله که در جدول فعالیت ها به طور مشخص زمان بندی شده است، مرحله اول مدت ۴ سال (۲۰۱۵-۲۰۱۸) و مرحله دوم نیز ۴ سال (۲۰۱۹-۲۰۲۲) را در بر خواهد گرفت و جهت تطبیق موفقانه پلان عمل ملی، ادارات تطبیق کننده و همکار باید مدت زمان مشخص هر فعالیت را مورد توجه قرار دهند. فعالیت ها توسط ادارت ذیربط اولویت بندی گردیده و در پلان تطبیق ادارات مربوط مشخص میگردد.

۲- ادارات تطبیق کننده

تفکیک مسئولیت های وزارت ها و ادارات ذیربط در تطبیق پلان عمل ملی نهایت مهم بوده و به همین دلیل ادارات تطبیق کننده به دو دسته تقسیم شده اند. (۱) ادارات تطبیق کننده اصلی؛ (۲) ادارات همکار.

پلان عمل ملی سند پالیسی دولتی بوده و بازتاب دهنده تعهد دولت افغانستان در ارتباط به تطبیق قطعنامه ۱۳۲۵ میباشد. ادارات اصلی تطبیق کننده، وزارت ها، ارگان ها، ساختار ها و نهاد های دولتی و غیر دولتی بوده، و جامعه مدنی، رسانه ها و سکتور خصوصی نیز به حیث ادارات همکار نقش مهم و ارزنده را دارا میباشد.

۳- گزارشدهی و حسابدگی

همه ادارات تطبیق کننده اصلی و همکار مسئولیت گزارشدهی سالانه از فعالیت ها مطابق به پلان را به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه به عهده دارند. این ریاست گزارش های متذکره را بعد از توحید جهت منظوری به کمیته رهبری ارائه نموده و کمیته رهبری گزارش نهایی را بعد از تصویب به ریاست جمهوری، شورای ملی و جامعه جهانی ارسال میدارد. گزارش سالانه شامل میزان فعالیت های تطبیق شده، بودجه تخصیص یافته و مصرف شده، پیشرفت های حاصله، چالش ها و پیشنهادات جهت بهبود روند تطبیق می باشد. بر علاوه میکانیزم گزارشدهی سالانه، بررسی میان دوره ای و نهایی از سوی تیم متخصص اجرا میگردد. برای حصول اطمینان از گزارشدهی با کیفیت، منظم و متناسب، فورم هایی برای گزارش دهی سالانه تهیه گردیده و برای افراد ارتباطی در ادارات تطبیق کننده اصلی که معلومات را جمع آوری و گزارش را تهیه مینمایند، تشریح میشود. این تشریحات روی فورم ها، شاخص ها، شیوه جمع آوری معلومات، تحلیل و ارائه گزارشات متمرکز می باشد.

جهت حصول اطمینان از تطبیق و گزارشدهی پلان عمل ملی، گزارش سالانه و بررسی میان دوره ای و نهایی در وبسایت وزارت امور خارجه به نشر میرسد.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان میکانیزم نیرومند حسابدگی را برای تطبیق موفقانه پلان عمل ملی حایز اهمیت میدانند. گزارشدهی سالانه از سوی ادارات تطبیق کننده اصلی و ارزیابی میان دوره ای و نهایی این هدف را بر آورده ساخته و از تطبیق فعالیت های مشخص ادارات اصلی تطبیق کننده اطمینان می دهد.

فعالیت های پلان عمل ملی به طور واضح طراحی گردیده و مسئولیت ادارات در رابطه به تطبیق و گزارشدهی مشخص گردیده است. گزارش ادارات تطبیق کننده اصلی باید براساس فورم ها، شاخص ها، فعالیت ها و مسئولیت های مشخص آنان تهیه گردد و این گزارشدهی سالانه و بررسی میان دوره ای و نهایی اصل حسابدگی شفاف را بر آورده میسازد که دولت افغانستان به منظور تطبیق موفقانه پلان عمل ملی به آن نیاز دارد.

میکانیزم حسابدگی و نظارت از تطبیق پلان عمل ملی ارتباط مستقیم به مالکیت فراگیر، شفافیت، اراده سیاسی و پاسخگویی در عالی ترین سطح دولت را دارد.

۷. نظارت و ارزیابی

دولت افغانستان میکانیزم جامع نظارت و ارزیابی را جهت تطبیق موثر پلان عمل ملی نیاز مبرم می داند. به همین دلیل پلان جداگانه نظارت و ارزیابی طرح گردیده که نظارت سالانه و بررسی میان دوره ای (پس از دو سال) و بررسی نهایی (ارزیابی) در سال چهارم را در بر دارد. پلان نظارت و ارزیابی میکانیزم پیگیری و نظارت امور مالی این پروسه را در بر دارد و از تطبیق شفاف و موثر آن اطمینان میدهد که مسئولیت این بخش را کمیته رهبری به عهده دارد. دولت افغانستان نقش جامعه مدنی را به حیث ناظر مستقل در تطبیق قطعنامه ۱۳۲۵ حایز اهمیت میدانند.

۸. همکاری و شراکت

تطبیق موفقانه پلان عمل ملی در مورد قطعنامه ۱۳۲۵ نیاز به همکاری نزدیک میان دولت افغانستان، جامعه مدنی، افراد متأثر از جنگ و جامعه جهانی دارد. دولت افغانستان از طریق ارگان های ذکر شده در جدول ادارات تطبیق کننده، مسئول تطبیق پلان عمل ملی میباشد.

مشروعیت پلان عمل ملی و تطبیق موثر آن وابسته به حمایت از زنان افغان بخصوص زنان متأثر از خشونت جنسی، زنان بیجاشده داخلی، عودت کنندگان، کارمندان خدمات ملکی و نظامی، فعالان سیاسی و حقوقی میباشد.

سازمان های جامعه مدنی که روی قطعنامه ۱۳۲۵ و مسایل مربوط کار می کنند، در تطبیق پلان عمل ملی به مثابه ادارات همکار و شرکای تطبیقی نقش مهمی را ایفا می کنند. آنها بحیث ناظر و ترویج کننده روند تطبیق پلان عمل ملی فعالیت می نمایند. هم چنان گزارش های موازی شان را نیز ترتیب و تهیه می کنند. دولت افغانستان متعهد به فراهم آوری منابع لازم جهت ظرفیت پروری جامعه مدنی میباشد.

سکتور خصوصی میتواند نقش مهمی در فعالیت های مربوط به رفاه و بهبود و ایجاد فرصت های کاریابی برای زنان ایفا نماید.

از آنجاییکه تطبیق موفقانه پلان عمل ملی به آگاهی دهی گسترده نیاز دارد، بناء نقش رسانه های دولتی و خصوصی (تلویزیون، رادیو، روزنامه و غیره) در سرتاسر کشور از اهمیت خاص برخوردار است.

برعلاوه، جامعه جهانی، تمویل کنندگان و سازمان های بین المللی همچنان که مرحله تدوین پلان عمل ملی را حمایت نموده اند، حمایت مالی و تخنیکی آنها جهت تطبیق موفقانه پلان عمل ملی نهایت مهم میباشد.

۹. خطرات احتمالی و میکانیزم های کاهش آن

تدابیر برای جلوگیری یا رسیدگی به مشکلات	خطرات یا مشکلات بالقوه
<p>در صورت وخیم شدن اوضاع امنیتی، فعالیت های پلان عمل ملی در مطابقت به اوضاع تنظیم گردیده و به منظور جلوگیری از ضیاع منابع اقدامات لازم و عاجل جهت به اتمام رسانیدن فعالیت هایی که در حال اجرا است، صورت میگیرد. در مناطق نا امن فعالیت های پیش بینی شده موقتاً محدود شده و در صورت بهبود اوضاع امنیتی فعالیت ها دوباره از سر گرفته میشود.</p>	<p>۱. وخیم شدن اوضاع امنیتی در کل و یا بخش هایی از کشور</p>
<p>در هنگام بودجه سازی جهت تطبیق پلان عمل ملی، کمیته رهبری تمویل کنندگان ملی و بین المللی را برای تمویل پلان عمل ملی ترغیب مینماید. همچنان اعضای کمیته رهبری در راستای گنجاندن بودجه پلان عمل ملی در بودجه ملی تلاش نمایند. در بودجه باید وجوه اضافی نیز در نظر گرفته شود تا در صورت بروز مشکل بودجوی از آن استفاده شود. بودجه پلان عمل ملی بطور سالانه بازنگری شده و تغییرات لازم در آن وارد گردد.</p>	<p>۲. کمبود منابع مالی جهت تطبیق پلان عمل ملی</p>
<p>کمیته رهبری، گروه کاری تخنیکی، کمیته هماهنگی (ضمیمه ۲) و افراد ارتباطی ادارات باید در فراهم آوری زمینه های آموزش، ظرفیت سازی، حمایت تخنیکی برای ادارات تطبیق کننده همکاری نمایند. کمیته رهبری و کمیته هماهنگی در رفع چالش ها و حل مشکلات تطبیق پلان عمل ملی با ادارات همکاری می نمایند. گزارش های سالانه در برگیرنده تحلیل ظرفیت و شایستگی های مسلکی و پیشنهادات برای بهبود آن میباشد.</p>	<p>۳. نبود ظرفیت و مهارت کافی در ادارات تطبیق کننده جهت تطبیق موفقانه پلان عمل ملی</p>
<p>حس مالکیت پلان عمل ملی در سطح ملی و ولایتی از طریق بلند بردن آگاهی، دادخواهی و تشریح پلان عمل ملی ایجاد گردد. هماهنگی میان ادارات و وزارت ها و ریاست های مربوطه در ولایات در مرحله تطبیق برای جلوگیری از ابهام و سوء تفاهم در مورد مکلفیت های تطبیق پلان عمل ملی خیلی مهم میباشد. در صورت بروز مشکل، والی میتواند به مثابه یک میانجی به حل</p>	<p>۴. موانع فراراه تطبیق فعالیت های پلان عمل ملی در سطح محلی</p>

مشکلات پردازد.	
<p>۵. عدم ارائه گزارشات به موقع و با کیفیت معیاری از جانب ادارات تطبیق کننده</p> <p>کمیتة هماهنگی و کمیته کاری تخنیکي افراد ارتباطی ادارات تطبیق کننده در مورد مسئولیت شان در زمینه تطبیق پلان عمل ملی آگاه ساخته و در موارد ذیل همکاری می نمایند:</p> <ul style="list-style-type: none"> - تهیه فورم واحد گزارشدهی برای ارگان های تطبیق کننده؛ - ارائه معلومات لازم در رابطه به شیوه جمع آوری و تحلیل معلومات؛ - استفاده از فورم ها و شاخص ها و شیوه جمع آوری و تحلیل اطلاعات؛ - فراهم نمودن برنامه های آموزشی و حمایت تخنیکي دوامدار در صورت ضرورت ویا تبدیلی افراد ارتباطی؛ - پاسخگو قرار دادن ادارات تطبیق کننده توسط کمیته رهبری در صورت ارائه نکردن گزارش به موقع و با کیفیت؛ 	
<p>۶. نبود هماهنگی لازم میان ادارات اصلی و همکاری تطبیق کننده</p> <p>پلان تطبیقی به منظور هماهنگی میان ادارات اصلی و همکار برای تطبیق فعالیت های پلان عمل ملی تهیه و به ادارات تطبیق کننده توزیع میگردد. اگر مشکلاتی در رابطه به هماهنگی ادارات وجود داشته باشد، باید در گزارشات سالانه گنجانیده شود تا بعداً کمیته رهبری تدابیری را جهت رسیدگی به مشکلات مذکور اتخاذ نماید.</p>	

جدول فعالیت های ادارات تطبیق کننده

پلان عمل ملی زنان، صلح وامنیت

الف. مشارکت:

اهداف ۱: افزایش مشارکت موثر زنان در سطوح تصمیم گیری و اجرایی خدمات ملکی، امنیت، صلح و ادغام مجدد.						
۱. خدمات ملکی						
اهداف استراتژیک	فعالتهای مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده
						همکار
۱. موجودیت قوانین و پالیسی هایی که مشارکت زنان را در خدمات ملکی تقویت نماید.	الف: ارزیابی و بازنگری قوانین و پالیسی ها جهت تقویت مشارکت زنان .	گزارش ارزیابی برای شناسایی خلاها در قوانین و پالیسی ها و ارائه سفارشات جهت تقویت مشارکت زنان.	۱-تعداد قوانین و پالیسی های ارزیابی شده جهت تقویت مشارکت زنان.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت عدلیه، وزارت امور زنان
	ب: تعدیل قوانین و پالیسی های موجود برای تقویت مشارکت زنان، تدوین قوانین و پالیسی های جدید در صورت نیاز.	قوانین و پالیسی های تعدیل شده براساس گزارش ارزیابی.	۲-تعداد قوانین و پالیسی های تعدیل شده جهت تقویت مشارکت زنان.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۲۲	وزارت عدلیه، وزارت امور زنان

شورای ملی و وزارت امور زنان و اداره احصائیه مرکزی.	کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و سایر وزارت ها	۲۰۱۸-۲۰۱۵	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور و کتاب (زنان و مردان در افغانستان) اداره احصائیه مرکزی.	۳- افزایش ۱۰ درصدی زنان در خدمات ملکی.	افزایش زنان در خدمات ملکی.	الف: افزایش حضور کارمندان اناث در خدمات ملکی از طریق سهمیه و حضور شان در کمیته های استخدام.	۲. حضور بیشتر زنان در همه نهاد های دولتی.
شورای ملی و وزارت عدلیه	وزارت امور زنان، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و تمام ادارات دولتی	۲۰۱۸-۲۰۱۵	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۴- تعداد وزارت هایی که چنین پالیسی را تهیه نموده اند.	پالیسی احترام متقابل در محیط کار (جلوگیری از خشونت).	ب: فراهم نمودن فضای مساعد در بخش خدمات ملکی از طریق تدوین پالیسی احترام متقابل در محیط کار.	

۲. امنیت

اهداف استراتژیک		فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده	
							اصلی	همکار
۱. ارتقای ظرفیت زنان به منظور اجرای بهتر		تدوین پالیسی ظرفیت پروری به	استراتژی ظرفیت پروری زنان.	۵- تعداد زنان در سطوح رهبری	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین	۲۰۱۸-۲۰۱۵	ارگان های امنیتی	کمیسیون امور زنان شورای ملی،

وزارت امور زنان، کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی			المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	سکتور امنیتی		منظور اجرای بهتر وظایف از سوی زنان و احراز پست های رهبری در سکتور امنیتی.	وظایف شان و احراز پست های رهبری در سکتور امنیتی.
دفتر ریاست جمهوری، وزارت امور زنان، شورای امنیت ملی و جامعه مدنی	وزارت امور داخله، وزارت دفاع ملی و ریاست عمومی امنیت ملی.	۲۰۱۸-۲۰۱۵	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۶- تعداد مراکز آموزشی مخصوص زنان .	آموزش های مصئون به منظور تشویق حضور زنان در سکتور امنیتی.	الف: ایجاد مراکز آموزشی مخصوص زنان .	۲- تقویت مشارکت زنان در سکتور امنیتی.
دفتر ریاست جمهوری، وزارت امور زنان، شورای امنیت ملی	وزارت امور داخله، وزارت دفاع ملی و ریاست عمومی امنیت ملی.	۲۰۱۸-۲۰۱۵	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۷- تعداد پالیسی هائیکه جهت استخدام و ارتقای زنان در سکتور امنیتی مرور گردیده است.	پالیسی های موجوده منابع بشری (استخدام و ارتقاء) وزارت امور داخله و وزارت دفاع ملی مرور گردیده باشند.	ب: مرور پالیسی های موجوده منابع بشری (استخدام و ارتقاء) وزارت امور داخله و وزارت دفاع ملی.	

دستر ریاست	وزارت امور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۸- موجودیت موارد تشویقی جهت ترغیب زنان برای پیوستن آنان در سکتور امنیتی.	موارد تشویقی به منظور ترغیب زنان جهت پیوستن به سکتور امنیتی.	ج: در نظر گرفتن موارد تشویقی به منظور ترغیب زنان جهت پیوستن به سکتور امنیتی.	
۳. صلح و ادغام مجدد							
اهداف استراتژیک		فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده
همکار		اصلی					
۱. افزایش مشارکت فعال زنان در روند مصالحه، مذاکره و ادغام مجدد در همه سطوح.	الف: تدوین پالیسی جهت مشارکت فعال زنان در روند مصالحه ، مذاکره و ادغام مجدد.	افزایش تعداد زنان در همه مراحل پروسه صلح	۹- پالیسی تدوین شده جهت مشارکت فعال زنان در روند مصالحه، مذاکره و ادغام مجدد.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	شورای عالی صلح، کمیته های ولایتی صلح، وزارت امور داخله،	وزارت دفاع ملی، وزارت امور زنان، دفتر ریاست جمهوری
	ب: تهیه لست زنان برازنده از ۳۴ ولایت کشور جهت اشتراک در مذاکرات.	در نظر گرفتن زنان برازنده ۳۴ ولایت کشور جهت اشتراک در مذاکرات.	۱۰- تعداد زنان برازنده از ۳۴ ولایت کشور جهت اشتراک در مذاکرات.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این	۲۰۱۵-۲۰۱۸	شورای عالی صلح، وزارت امور زنان، کمیته های	جامعه مدنی

	ولایتی صلح،		ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور				
وزارت امور داخله	شورای عالی صلح، کمیته های ولایتی صلح، وزارت امور زنان	۲۰۱۸-۲۰۱۵	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۱۱- تعداد زنانی که در تسوید استراتژی ها و پالیسی های صلح و امنیت مشارکت دارند.	استراتژی ها و پالیسی های صلح و امنیت که در برگیرنده مسایل مربوط به زنان باشد.	آموزش زنان جهت مشارکت فعال در تسوید استراتژی ها و پالیسی های صلح و امنیت.	۲. افزایش مشارکت فعال زنان در تسوید استراتژی ها و پالیسی های صلح و امنیت.
وزارت امور زنان، کمیسیون مستقل حقوق بشر، و جامعه مدنی	ارگان های امنیتی، وزارت امور خارجه	۲۰۱۸-۲۰۱۵	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۱۲- تعداد زنانی که در برنامه های آگاهی دهی مربوط به قطعنامه ۱۳۲۵ و پلان عمل ملی آن شرکت نموده اند.	بلند بردن سطح آگاهی در سکتور امنیتی در رابطه به قطعنامه ۱۳۲۵ و پلان عمل ملی آن	الف: تدویر برنامه های آگاهی دهی و ظرفیت پروری در سکتور امنیتی	۳. بلند بردن سطح آگاهی در سکتور امنیتی و ارگان های ذیدخل در روند صلح، در رابطه به قطعنامه ۱۳۲۵ و پلان عمل ملی آن.
وزارت امور زنان، وزارت امور خارجه، جامعه مدنی	شورای عالی صلح، شورای امنیت ملی	۲۰۱۸-۲۰۱۶	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۱۳- تعداد زنان آگاه و متخصص در امور صلح و مذاکره	بلند رفتن ظرفیت زنان ذیدخل در روند صلح و مذاکره.	ب: تدویر برنامه های ظرفیت پروری برای زنان ذیدخل در روند صلح و مذاکره.	

هدف ۲: تقویت مشارکت فعال زنان در انتخابات ملی و ولایتی

اهداف استراتژیک		فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده	
							اصلی	همکار
۱. موجودیت قوانین، پالیسی ها و مقررات مربوطه جهت افزایش تعداد کاندیدان اناث و تأمین امنیت شان.		الف: مرور بر قوانین، پالیسی ها و مقررات مربوطه.	تکمیل گزارش جامع مرور بر قوانین، پالیسی ها و مقررات مربوطه و شرح نیازمندی ها	۱۴- تعداد قوانین، پالیسی ها و مقررات مربوطه که مرور گردیده اند.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت عدلیه، وزارت امور زنان، کمیسیون مستقل انتخابات، و ارگان های امنیتی	جامعه مدنی، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و کمیسیون امور زنان شورای ملی
		ب: تعدیل قوانین، پالیسی ها و مقررات مربوطه برای مساعد ساختن زمینه برای مشارکت بیشتر زنان در انتخابات.	اجرای تعدیل قوانین، پالیسی ها و مقررات مربوطه برای مساعد ساختن زمینه برای مشارکت بیشتر زنان در انتخابات.	۱۵- تعداد قوانین، پالیسی ها و مقررات تعدیل شده.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.	۲۰۱۶-۲۰۱۸	وزارت عدلیه، کمیسیون مستقل انتخابات، کمیسیون امور زنان شورای ملی.	وزارت امور زنان و کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.
۲. فراهم آوری فضای مساعد برای تشویق زنان جهت مشارکت در انتخابات و تامین روند		الف: راه اندازی کمپاین ملی برای مشارکت مدنی زنان	بهبود فضای اجتماعی در مورد کاندید شدن زنان در انتخابات و فعالیت های سیاسی	۱۶- تعداد زنان کاندید و رای دهنده	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این	۲۰۱۵-۲۰۱۸	کمیسیون مستقل انتخابات، کمیسیون مستقل حقوق بشر،	وزارت اطلاعات و فرهنگ، کمیسیون امور زنان شورای ملی، و جامعه

مدنی	و وزارت امور زنان		ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور		شان در سراسر کشور		مصئون ثبت نام، رأی دهی و کمپاین.
جامعه مدنی	کمیسیون مستقل انتخابات، کمیسیون مستقل حقوق بشر، کمیسیون امور زنان شورای ملی، و وزارت امور زنان	۲۰۱۵-۲۰۱۸	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۱۷- اطمینان از بهبود روند انتخابات.	بازنگری و بهبود روند انتخاباتی برای اشتراک مصئون زنان در روند ثبت نام، رای دهی و کمپاین جهت ترغیب زنان برای کاندید شدن.	ب: بازنگری و بهبود روند انتخابات برای اشتراک مصئون زنان در روند ثبت نام، رای دهی و کمپاین.	

ب. محافظت

هدف ۱: محافظت زنان از همه انواع خشونت (خشونت فامیلی، جنسی و غیره) و تبعیض از طریق تطبیق، نظارت و تعدیل قوانین موجوده و تدوین قوانین و پالیسی های جدید							
اهداف استراتژیک		فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم های گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده
همکار		اصلی					
۱. محافظت زنان از طریق تطبیق و نظارت قانون منع خشونت علیه زنان و قانون مبارزه علیه قاچاق		الف: طرح و تطبیق مکانیزم نظارت بر تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان و	مکانیزم نظارت بر تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان.	۱۸- یک مکانیزم نظارت بر تطبیق قانون منع خشونت	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این	۲۰۱۵-۲۰۱۸	کمیسیون عالی منع خشونت علیه زنان، وزارت کمیسیون امور زنان شورای ملی، جامعه مدنی، کمیسیون مستقل

حقوق بشر افغانستان	امور زنان		ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	علیه زنان.		قانون مبارزه علیه قاچاق و اختطاف انسان.	و اختطاف انسان.
وزارت امور زنان، وزارت اطلاعات و فرهنگ	دفتر ریاست جمهوری، وزارت امور داخله، ارگان های عدلی و قضایی و لوی څارنوالی	۲۰۱۵-۲۰۱۸	گزارشدهی سالانه به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، این ریاست گزارشات سالانه را توحید میکند و به ریاست جمهوری و شورای ملی می فرستد	۱۹- تعداد قضایای خشونت علیه زنان که با استناد به قانون منع خشونت علیه زن فیصله گردیده باشد	سیستم عدلی و قضایی بهبود یافته به منظور رسیدگی هر چه بهتر به قضایای خشونت علیه زنان با توجه خاص به محاکم و څارنوالی.	ب: تقویت سیستم عدلی و قضایی به منظور رسیدگی هر چه بهتر به قضایای خشونت علیه زنان با توجه خاص به محاکم و څارنوالی.	
کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی	وزارت عدلیه، وزارت امور زنان، وزارت امور خارجه	۲۰۱۵-۲۰۱۸	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰- مرور قوانین موجوده افغانستان در رابطه به خشونت علیه زنان و تعداد سفارشات جهت تعدیل این قوانین.	شناسایی خلاها در قوانین افغانستان در رابطه به انواع خشونت علیه زنان	الف: مرور قوانین افغانستان در رابطه به انواع خشونت علیه زنان.	۲. قوانین افغانستان در برگیرنده همه انواع خشونت علیه زنان مندرج در قطعنامه ۱۳۲۵ و این پلان عمل ملی باشد.
کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی	وزارت عدلیه، وزارت امور زنان، وزارت امور خارجه	۲۰۱۸-۲۰۲۲	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این	۲۱- تعداد تعدیلات در قوانین موجوده افغانستان در رابطه به خشونت علیه زنان	تعدیل قوانین افغانستان در رابطه به خشونت علیه زنان بر اساس سفارشات	ب: تعدیل قوانین افغانستان در رابطه به خشونت علیه زنان بر اساس سفارشات	

اهداف استراتژیک		فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده
همکار		اصلی					
۱. میکانیزم جامع به منظور بلند بردن آگاهی زنان در مورد مسایل حقوقی و دسترسی زنان به عدالت با مشارکت فعال آنان.		الف: ایجاد کلینیک/ دفاتر حقوقی برای زنان در سطح محل.	ایجاد کلینیک/ دفاتر حقوقی برای زنان.	۲۲- تعداد کلینیک/ دفاتر حقوقی ایجاد شده برای زنان.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت عدلیه، شورای عالی صلح، و اداره ملی مبارزه با حوادث طبیعی وزارت امور داخله، ریاست عمومی امنیت ملی، وزارت امور خارجه، وزارت امور زنان
ب: ایجاد کمیته های حل منازعات و رسیدگی عاجل با مشارکت فعال زنان.		کمیته های حل منازعات و رسیدگی عاجل با مشارکت فعال زنان.	۲۳- تعداد کمیته های حل منازعات و رسیدگی عاجل با مشارکت فعال زنان.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت عدلیه، شورای عالی صلح، و اداره ملی مبارزه با حوادث طبیعی وزارت امور داخله، وزارت امور خارجه، ریاست عمومی امنیت ملی، وزارت امور زنان	

۲. ایجاد یک گروهی از زنان متخصص در امور شریعت، قانون منع خشونت علیه زنان و قانون جزای افغانستان.	الف: آموزش یک گروهی از زنان در امور شریعت، قانون منع خشونت علیه زنان و قانون جزای افغانستان.	گروهی از زنان آموزش دیده در امور شریعت، قانون منع خشونت علیه زنان و قانون جزای افغانستان.	۲۴- تعداد زنان متخصص در امور شریعت، قانون منع خشونت علیه زنان و قانون جزای افغانستان.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن ازجانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت امور زنان، وزارت حج و اوقاف، وزارت معارف، وزارت اطلاعات و فرهنگ	وزارت عدلیه، کمیسیون مستقل حقوق بشر، رسانه ها
ب: شامل ساختن زنان در شورای علمای کشور.	حضور زنان در شورای علمای کشور.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن ازجانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۵- تعداد زنان در شورای علمای کشور.	۲۰۱۵-۲۰۱۸	شورای علمای افغانستان، وزارت امور زنان، وزارت حج و اوقاف	کمیسیون مستقل حقوق بشر، رسانه ها و جامعه مدنی	

هدف ۳: حمایت صحتی و روانی- اجتماعی برای قربانیان خشونت جنسی و فامیلی در سراسر افغانستان قابل دسترسی باشد.

اهداف استراتژیک	فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده	
						اصلی	همکار
۱. حمایت صحتی، روانی - اجتماعی برای قربانیان خشونت از طریق عرضه خدمات ابتدایی صحتی	ارائه خدمات صحتی، روانی و اجتماعی برای قربانیان خشونت از طریق خدمات ابتدایی	خدمات صحتی، روانی و اجتماعی برای قربانیان خشونت و همچنان دسترسی	۲۶- تعداد ولایاتی که مراکز امن در آن ایجاد و خدمات صحتی و روانی-	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن ازجانب این	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت صحت عامه، وزارت امور زنان، وزارت امور	کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی، جمعیت هلال احمر افغانی،

(BPHS)	صحتی کشور.	به مراکز امن در سراسر کشور	اجتماعی ارائه میگردد.	ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	داخله		
۲. بهبود وضعیت زنان در محلات سلب آزادی و محافظت شان جهت پیشگیری از همه انواع خشونت و تبعیض.	ایجاد کمیته عالی جهت نظارت از وضعیت حقوق بشری زنان در محلات سلب آزادی و اتخاذ تدابیر محافظتی جهت پیشگیری از همه انواع خشونت.	نظارت از وضعیت حقوق بشری زنان در محلات سلب آزادی و اتخاذ تدابیری به منظور پیشگیری از همه انواع خشونت.	۲۷- ایجاد میکانیزم نظارت از وضعیت حقوق بشری زنان در محلات سلب آزادی.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	ارگان های امنیتی، ارگان های عدلی و قضایی، وزارت صحت عامه، وزارت امور زنان،	کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی
۳. اتخاذ تدابیر حقوقی برای محافظت از قربانیان خشونت (بشمول خشونت جنسی و خانوادگی)، شاهدان و اعضای فامیل آنها با در نظر داشت نیاز های خاص شان	ارزیابی نیازمندیها جهت اتخاذ تدابیر حقوقی برای محافظت از قربانیان خشونت جنسی، شاهدان و اعضای فامیل آنها با در نظر داشت نیاز های خاص شان	موجودیت یک سیستم محافظتی برای محافظت قربانیان خشونت جنسی، شاهدان و اعضای فامیل آنها.	۲۸- تعداد قربانیان خشونت (بشمول خشونت جنسی و خانوادگی)، شاهدان و اعضای فامیل آنها که مورد محافظت قرار گرفته اند	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت امور زنان، وزارت عدلیه، وزارت امور داخله، ارگان های عدلی و قضایی،	کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی

ج. پیشگیری

هدف ۱: محافظت از زنان از همه انواع خشونت و تبعیض از طریق بلند بردن آگاهی عامه و اطلاعات عامه						
اهداف استراتژیک	فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده
						اصلی
۱. محو فرهنگ معافیت در ارتباط به خشونت جنسی علیه زنان.	الف: ایجاد میکانیزم مشخص برای محاکم فامیلی به منظور نظارت از قضایای خشونت علیه زنان.	میکانیزم برای محاکم فامیلی به منظور نظارت از قضایای خشونت علیه زنان	۲۹- یک میکانیزم برای محاکم فامیلی به منظور نظارت از قضایای خشونت علیه زنان.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت عدلیه، وزارت امور زنان وزارت امور داخله، ارگان های عدلی و قضایی، کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی، وزارت اطلاعات و فرهنگ، اداره عالی مبارزه با فساد اداری
	ب: طرح و تدوین طرزالعمل های لازم جهت مسئول شناختن اعضای قوه قضائیه غرض جلوگیری از روا داشتن تبعیض در قضایای خشونت علیه زنان.	طرح و تدوین طرزالعمل های لازم جهت مسئول شناختن اعضای قوه قضائیه که در قضایای خشونت علیه زنان تبعیض روا داشته اند.	۳۰- طرزالعمل های لازم جهت حسابدهی و شفافیت فیصله های محاکم	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت عدلیه، وزارت امور زنان، وزارت امور داخله، ارگان های عدلی و قضایی، کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی، اداره عالی مبارزه با فساد اداری

<p>کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی</p>	<p>وزارت حج و اوقاف، ارگان عدلی و قضایی، وزارت اطلاعات و فرهنگ، وزارت امور زنان،</p>	<p>۲۰۱۸-۲۰۱۵</p>	<p>گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.</p>	<p>۳۱-کمپاین محو خشونت علیه زنان (بشمول برنامه های رادیویی / تلویزیونی، ورکشاپ ها، و اعلانات) در سراسر کشور.</p>	<p>بلند بردن سطح آگاهی عامه در رابطه به احترام به زنان و ارزش های خانوادگی.</p>	<p>راه اندازی کمپاین محو خشونت علیه زنان (بشمول برنامه های رادیویی / تلویزیونی، ورکشاپ ها، و اعلانات) در سراسر کشور.</p>	<p>۲. آگاهی دهی از پیامد های خشونت علیه زنان به عموم مردم در سراسر کشور.</p>
<p>وزارت امور زنان و جامعه مدنی</p>	<p>وزارت اطلاعات و فرهنگ، وزارت معارف، وزارت تحصیلات عالی، وزارت حج و اوقاف</p>	<p>۲۰۱۸-۲۰۱۵</p>	<p>گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.</p>	<p>۳۲-تعداد کمیته های ولایتی (مردان جوان و رهبران مذهبی) جهت مشارکت آنان در مبارزه با خشونت علیه زنان در مرکز و ولایات</p>	<p>کاهش خشونت علیه زنان</p>	<p>ایجاد کمیته های ولایتی (مردان جوان و رهبران مذهبی) جهت مشارکت آنان در مبارزه با خشونت علیه زنان در مرکز و ولایات</p>	<p>۳. مشارکت مردان (بخصوص مردان جوان و رهبران مذهبی) در مبارزه با خشونت علیه زنان در کشور.</p>
<p>کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و جامعه مدنی،</p>	<p>وزارت امور زنان، وزارت دفاع ملی، وزارت امور داخله، ریاست امنیت ملی</p>	<p>۲۰۱۸-۲۰۱۵</p>	<p>گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.</p>	<p>۳۳-تعداد نظامیانی که در مورد حفاظت زنان از خشونت جنسی و مسئولیت شان در این رابطه آگاهی حاصل نموده اند.</p>	<p>بلند بردن سطح آگاهی پرسونل نظامی بخصوص پولیس در مورد تدابیر حفاظتی زنان از خشونت جنسی</p>	<p>آگاهی دهی پرسونل نظامی در مورد حفاظت زنان از خشونت جنسی و مسئولیت آنها در این رابطه.</p>	<p>۴. بلند بردن سطح آگاهی پرسونل نظامی در مورد حفاظت زنان در مقابل خشونت</p>

د. رفاه و بهبود

هدف ۱: افزایش مصونیت اقتصادی برای زنان آسیب پذیر .

اهداف استراتژیک		فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص ها	میکانیزم گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده	
							اصلی	همکار
۱. استخدام فارغین اناث پوهنتون ها (بخصوص زنان روستاها) در ادارات دولتی.		راه اندازی کمپاین استخدام فارغین اناث پوهنتون ها (بخصوص زنان روستاها) در ادارات دولتی.	استخدام فارغین اناث پوهنتون ها (بخصوص زنان روستاها) در ادارات دولتی.	۳۴- تعداد افراد استخدام شده.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن ازجانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت کار و امور اجتماعی، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی	وزارت تحصیلات عالی، جامعه مدنی و ارگان های امنیتی و وزارت امور زنان
۲. افزایش فرصت های کاریابی زنان (بخصوص در روستاها) از طریق ایجاد محیط های کاری ویژه برای زنان.		الف: احیای فابریکه های تولیدی در هشت زون که صرف زنان در آن استخدام گردد (بخصوص در محلات جنگ زده).	فابریکه های تولیدی که صرف زنان در آن استخدام گردد (بخصوص در محلات جنگ زده).	۳۵- تعداد فابریکه های تولیدی که صرف زنان در آن استخدام گردد	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن ازجانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت اقتصاد، اداره حمایت از سرمایه گذاری افغانستان	وزارت امور زنان، سکتور خصوصی، موسسات کاریابی، جامعه مدنی
		ب: تشویق و ترغیب استخدام زنان در فابریکه های تولیدی با تشویق و ترغیب زنان برای پیوستن به فابریکه های تولیدی		۳۶- تعداد فابریکه های تولیدی که استخدام زنان را با	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه،	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت اقتصاد،	وزارت امور زنان، سکتور خصوصی، موسسات کاریابی،

			بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.	در نظر داشت امتیازات برای شان ترغیب می نماید.	مخصوص زنان با در نظر داشت امتیاز برای آنها.	در نظر داشت امتیاز برای آنها.	
هدف ۲: موجودیت منابع مالی متناسب برای فعالیت های زنان در حالات اضطراری							
اهداف استراتژیک		فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص	میکانیزم های گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده
همکار		اصلي					
۱. جندر شمول سازی برنامه های دولتی غرض پاسخگویی به نیامندی های زنان.	راه اندازی ارزیابی از برنامه های موجود دولتی با تحلیل میزان جندر شمول بودن این برنامه ها و شناسایی نیامندیهای زنان	طرح برنامه ها بر اساس ارزیابی انجام شده.	۳۷-تعداد برنامه های جدید دولتی بر اساس اطلاعات بدست آمده از ارزیابی جندر شمول بودن این برنامه ها و شناسایی نیامندیهای زنان	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت امور زنان، وزارت مالیه، وزارت اقتصاد، وزارت معارف، وزارت کار و امور اجتماعی.	شورای ملی و جامعه مدنی
۲. تخصیص منابع بصورت مؤثر به منظور رسیدگی به نیازی های زنان در منازعات.	تحلیل بودجه ملی با دیدگاه جندر	تهیه رهنمود به منظور توزیع مساویانه و عادلانه کمک ها و منابع مالی دولتی به اساس نیامندی های زنان متأثر از منازعات مسلحانه.	۳۸-تعداد برنامه ها و ابتکارات زنان که از طریق بودجه ملی افغانستان تمویل گردیده اند.	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.	۲۰۱۵-۲۰۱۸	ادارات دولتی، وزارت مالیه،	شورای ملی، اداره عالی مبارزه با فساد اداری، وزارت امور زنان

هدف ۳: تطبیق مواد پالیسی ملی بیجا شدگان داخلی مرتبط به قطعنامه ۱۳۲۵

اهداف استراتژیک		فعالیت های مشخص	نتایج منتظره	شاخص	میکانیزم های گزارشدهی	زمان بندی	ادارات تطبیق کننده	
همکار		اصلی						
۱. بهبود کیفیت خدمات برای بیجاشدگان داخلی		تطبیق مواد پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی در رابطه به قطعنامه ۱۳۲۵ در سراسر کشور.	محافظت از زنان بیجا شده	۳۹- موارد تطبیق شده پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی در رابطه به قطعنامه ۱۳۲۵	گزارشدهی سالانه جهت توحید به ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه، بعداً ارسال آن از جانب این ریاست به شورای وزیران غرض بحث و تایید گزارش مذکور.	۲۰۱۵-۲۰۱۸	وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان، ادارات دولتی، وزارت مالیه، وزارت امور زنان، جمعیت هلال احمر افغانی، اداره ملی مبارزه با حوادث طبیعی	کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی

ضمایم

ضمیمه ۱: امضای اعضای کمیته رهبری

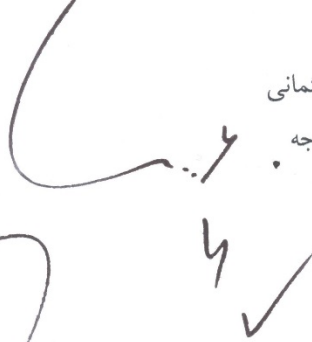
ضمیمه ۲: روند تدین پلان عمل ملی

ضمیمه ۳: متن دري قطعنامه ۱۳۲۵

ضمیمه شماره ۱:

امضای اعضای کمیته رهبری

ضرا احمد عثمانی
وزیر امور خارجه

محمد ایوب سالنگی
معین ارشد امنیتی وزارت امور داخله
نارینه طارق
معین عرضه خدمات صحتی وزارت صحت عامه

همایون فوزی
معاون پالیسی وزارت دفاع ملی
همایون رسا
معاون ریاست عمومی امنیت ملی

سیده مرگان مصطفوی
معین مسلكی وزارت امور زنان

انجنیر احمد ولی حکمی
معین مالی واداری وزارت مهاجرین وعودت کنندگان

ثریا صبحرنگ
کمیشر امور زنان کمیسیون مستقل حقوق بشر

محمد قاسم هاشمی
مشاور ارشد وزارت عدلیه

خجسته فنا ابراهیم خیل
رئیس حقوق بشر و امور بین المللی زنان

حسینه صافی
نماینده جامعه مدنی

ضمیمه شماره ۲: روند تدوین پلان عمل ملی

تدوین پلان عمل ملی در هماهنگی با جامعه مدنی با ایجاد میکانیزم های بین الوزارتی و ساختار های ذیل آغاز گردید:

۱. کمیته رهبری

کمیته رهبری بتاريخ ۲۶ حمل ۱۳۹۱ براساس حکم شماره ۴۳۴ ریاست جمهوری جهت مشوره دهی و رهبری روند تدوین پلان عمل ملی ایجاد گردید. این کمیته از نمایندگان ادارات دولتی و جامعه مدنی تشکیل گردیده است. کمیته رهبری بعد از تصویب پلان عمل ملی، نقش اساسی را در تطبیق، نظارت و ارزیابی این پلان خواهد داشت.

اعضای کمیته رهبری		
رئیس	وزیر امور خارجه	۱
عضو	معین پالیسی وزارت دفاع ملی	۲
عضو	معین ارشد امنیتی وزارت امور داخله	۳
عضو	معین عرضه خدمات صحی وزارت صحت عامه	۴
عضو	معین مالی و اداری وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان	۵
عضو	معین مسلکی و پالیسی وزارت امور زنان	۶
عضو	مشاور ارشد وزارت عدلیه	۷
عضو	رئیس حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه	۸
عضو	معاون ریاست عمومی امنیت ملی	۹
عضو	کمشتر کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان	۱۰
عضو	نماینده جامعه مدنی	۱۱
عضو	رئیس روابط بین المللی ریاست عمومی اداره امور	۱۲

۲- گروه کاری تخنیکي

گروه کاری تخنیکي ساختار اصلی روند جمع آوری معلومات بوده و اعضای آن نمایندگان وزارت عدلیه، وزارت امور داخله، وزارت صحت عامه، وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان، وزارت ارشاد، حج و اوقاف، ریاست عمومی امنیت ملی، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، اداره مرکزی احصائیه، لوی خازنوالی، شورای عالی صلح، شورای ملی، جامعه مدنی و ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه میباشند که نقش اساسی و سازنده ای را در ارائه معلومات و ارزیابی اسناد تقنینی و پالیسی ایفا می نمایند.

۳- گروه مشورتی

گروه مشورتی متشکل از نمایندگان سازمان های بین المللی و نمایندگی های سیاسی کشور های خارجی مقیم کابل بوده که در صورت ضرورت و بر اساس تقاضای گروه کاری تخنیکي مشوره میدهد.

۴- کمیته تسوید

کمیته تسوید به هدف تسوید و بازنگری متن پلان عمل ملی در چوکات ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه و متشکل از نمایندگان ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان، وزارت عدلیه، وزارت امور زنان، ریاست عمومی امنیت ملی، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و شورای عالی صلح ایجاد گردید.

۵- کمیته هماهنگی

این کمیته از کارمندان ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه تشکیل گردیده تا بصورت موثر در میان ساختار های متعدد ملی و بین المللی و نهاد های ذیدخل در روند تدوین پلان عمل ملی هماهنگی نماید.

بمنظور افزایش سهمگیری بیشتر مراجع ذیربط پیشنویس پلان عمل ملی در جلسات متعدد کمیته رهبری، گروه کاری تخنیکي و نمایندگان جامعه مدنی بازنگری شده و نظریات حاصله در مسوده پلان عمل ملی گنجانیده شده و ورکشاپ های مشورتی ولایتی توسط ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان وزارت امور خارجه در همکاری با شبکه زنان افغان و سایر نهاد های ذیدخل در هشت زون (ننگرهار، کندهار، بامیان، کندز، پکتیا، بلخ، هرات و کابل) براه انداخته شد که نمایندگان ۳۴ ولایت در این ورکشاپ ها اشتراک نموده بودند. اشتراک کنندگان جامعه مدنی و مقامات محلی دولت در جریان ورکشاپ های دو روزه با قطعنامه ۱۳۲۵ و محتویات پلان عمل ملی

افغانستان آشنایی حاصل نموده و نظریات شان را ارائه نمودند که در مسوده پلان عمل ملی گنجانیده شد. همچنین محتویات پلان عمل ملی زنان، صلح و امنیت با نمایندگی سیاسی افغانستان مقیم در خارج نیز شریک ساخته شده است. دولت جمهوری اسلامی افغانستان این پلان را مالکیت خود دانسته و به تطبیق آن متعهد می باشد

ضمیمه شماره ۳: قطعنامه شماره ۱۳۲۵ شورای امنیت (ترجمه غیر رسمی)

ملل متحد قطعنامه شماره ۱۳۲۵ شورای امنیت (۲۰۰۰)

شورای امنیت توزیع: عمومی

۳۱ اکتوبر ۲۰۰۰

قطعنامه ۱۳۲۵ (۲۰۰۰)

مصوب چهار هزار و دو صد و سیزدهمین نشست شورای امنیت سازمان ملل متحد مؤرخ ۳۱ اکتوبر ۲۰۰۰

شورای امنیت،

با یادآوری از قطعنامه های شماره ۱۲۶۱ مؤرخ ۲۵ اگست ۱۹۹۹، ۱۲۶۵ مؤرخ ۱۷ سپتامبر ۱۹۹۹، ۱۲۹۶ مؤرخ ۱۹ اپریل ۲۰۰۰، و ۱۳۱۴ مؤرخ ۱۱ اگست ۲۰۰۰، و همچنان بیانیه های مربوطه رئیس شورای امنیت و نیز با یادآوری بیانیه مطبوعاتی رئیس شورا که به مناسبت روز حقوق زنان و صلح جهانی (روز بین المللی زنان) به تاریخ هشتم مارچ ۲۰۰۰ ایراد شده بود (SC/6816)،

با یادآوری تعهدات اعلامیه پکن و برنامه عمل (A/52/231) و نیز تعهدات مندرج در اسناد نهایی بیست و سومین اجلاس ویژه مجمع عمومی سازمان ملل متحد تحت عنوان "زنان در سال ۲۰۰۰: تساوی جنسیتی، توسعه و صلح در قرن ۲۱" (A/S-23/10/Rev.1) به ویژه تعهدات در رابطه به زنان و منازعات مسلحانه،

با در نظر داشت اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد و مسئولیت اساسی شورای امنیت در رابطه بر حفظ صلح و امنیت جهانی بر مبنای منشور سازمان ملل متحد،

با ابراز نگرانی در زمینه عواقب و اثرات منفی منازعات مسلحانه بالای افراد ملکی، به ویژه زنان و کودکان، بشمول مهاجران و بیجا شدگان داخلی، که اکثریت قاطع را تشکیل میدهند که عمدتاً از سوی جنگجویان و عناصر مسلح مورد هدف قرار میگیرند، و شناسایی تاثیرات ناگوار آن بر صلح و آشتی پایدار،

با تأکید مجدد بر نقش مهم زنان در پیشگیری، حل و فصل منازعات، تأمین صلح، مشارکت برابر و سهمگیری کامل آنها در جهت حفظ و ترویج صلح و امنیت، و نیاز به افزایش نقش زنان در تصمیم گیری های مربوطه به پیشگیری و حل و فصل منازعات،

با تأکید مجدد بر نیاز تطبیق کامل قانون بین المللی بشردوستانه و حقوق بشر که از حقوق زنان و دختران در جریان و پس از منازعات مسلحانه حفاظت میکند،

با تأکید بر حصول اطمینان همه جوانب که در برنامه های مابین پاکی و آگاهی دهی مرتبط به آن نیاز های خاص زنان و دختران را مدنظر گیرند،

با درک نیاز فوری به گنجاندن دیدگاه جنسیتی در عملیات حفظ صلح، در مطابقت اعلامیه ویندهوک (Windhoek Declaration) و پلان عمل نامیبیا پیرامون دیدگاه جنسیتی در عملیات چند جانبه حمایت از صلح (S/2000/693)،

با درک اهمیت سفارشات مندرج در بیانیه مطبوعاتی ریاست شورای امنیت به تاریخ هشتم مارچ ۲۰۰۰ در خصوص آموزش تخصصی برای کلیه پرسونل حافظ صلح در باره حفاظت، نیاز های خاص و حقوق بشری زنان و کودکان در منازعات مسلحانه،

با درک تاثیرات ناگوار منازعات مسلحانه بر زنان و کودکان، و ایجاد نهاد های مؤثر بجهت تأمین حفاظت زنان و مشارکت کامل آنان در پروسه صلح که می تواند بگونه چشمگیری در حفظ و ترویج صلح و امنیت جهانی ممد واقع شود،

با توجه به ضرورت جمع آوری اطلاعات در باره اثرات ناگوار منازعات مسلحانه بالای زنان و دختران،

۱- از کشورهای عضو میخواهد تا از افزایش حضور زنان در سطوح تصمیم گیری در سطح ملی، منطقه ای و بین المللی جهت جلوگیری، مدیریت و حل و فصل منازعات اطمینان حاصل کند،

۲- سرمنشی را تشویق مینماید تا پلان عمل استراتژیک (A/49/587) خودمبنی بر افزایش مشارکت زنان در سطوح تصمیم گیری در روند حل و فصل منازعات و پروسه صلح را تطبیق کند،

۳- از سرمنشی تقاضا می نماید تا تعداد بیشتری از زنان را به عنوان نمایندگان و فرستادگان ویژه از جانب خود به منظور احراز سمت های مناسب منصوب کند، بدین منظور از کشورهای عضو مطالبه میکند تا کاندیدان شان را به سرمنشی جهت گنجاندن نام آنان در فهرست تنظیم شده معرفی کنند،

۴- از سرمنشی تقاضا مینماید تا تلاش نماید که نقش و سهم زنان را در عملیات ساحوی سازمان ملل متحد به ویژه در بین ناظران نظامی، پولیس ملکی، پرسونل حقوق بشری و بشردوستانه گسترش دهد،

۵- تمایل خود برای گنجاندن دیدگاه جنسیتی در عملیات حفظ صلح را ابراز داشته و از سرمنشی تقاضا می نماید تا در عملیات ساحوی موضوعات جندر را نیز مدنظر گیرد،

۶- از سرمنشی تقاضا مینماید تا دستورالعمل ها و مواد آموزشی در خصوص محافظت، حقوق و نیازهای ویژه زنان و همچنین در باره اهمیت شامل ساختن زنان در تمام اقدامات حفظ صلح و استقرار صلح را در اختیار کشورهای عضو قرار دهد، از کشورهای عضو تقاضا مینماید تا برنامه های آموزش ملی را جهت آگاهی دهی پرسونل نظامی و پولیس در خصوص بیماری ایدز به منظور آمادگی برای اعزام نیروها بگنجانند و همچنین از سرمنشی تقاضا مینماید تا اطمینان حاصل نماید که پرسونل غیرنظامی و عملیات حفظ صلح آموزش مشابهی را دریافت کنند،

۷- از کشورهای عضو تقاضا مینماید که حمایت داوطلبانه مالی، تخنیکی و لوژستیکی خود از تدابیر آموزش های آگاهی درمورد جنسیت را افزایش دهند به شمول اقدامات که از طریق صندوق ملل متحد برای زنان، صندوق کودکان ملل متحد، و دفتر کمیساری عالی مهاجران سازمان ملل متحد و سایر نهادهای مربوط و برنامه های مرتبط روی دست گرفته شوند،

۸- از تمام دست اندرکاران تقاضا مینماید که هنگام مذاکره و تطبیق موافقتنامه های صلح، دیدگاه جنسیتی را در موارد ذیل مدنظر گیرند:

الف- نیازهای خاص زنان و دختران هنگام بازگشت به وطن و اسکان مجدد و احیای مجدد، ادغام مجدد و بازسازی پس از منازعه،

ب- تدابیری که از برنامه های صلح و پروسه های محلی برای حل و فصل منازعات حمایت نموده و زنان را در تمام میکانیزم های تطبیق موافقتنامه های صلح دخیل می سازد،

ج- تدابیری که رعایت و حمایت از حقوق بشری زنان و دختران را تضمین کند به ویژه در مواردی که به قانون اساسی، نظام انتخاباتی، پولیس و قوه قضاییه مربوط می شوند،

۹- از همه جوانب ذیدخل در منازعات مسلحانه تقاضا مینماید تا قوانین بین المللی نافذ بر حقوق و حفاظت از زنان و دختران، به ویژه افراد ملکی، تعهدات شان تحت کنوانسیون های ژنیو ۱۹۴۹ و پروتوکول های الحاقی ۱۹۷۷ آن، کنوانسیون پناهندگان ۱۹۵۱ و پروتوکول الحاقی آن ۱۹۶۷، کنوانسیون محو کلیه اشکال تبعیض علیه زنان ۱۹۷۹ و پروتوکول اختیاری آن ۱۹۹۹، و کنوانسیون سازمان ملل متحد در خصوص حقوق طفل ۱۹۸۹ و دو پروتوکول اختیاری آن مورخ ۲۵ می ۲۰۰۰ را به طور کامل رعایت کنند و مفاد اساسنامه روم (محکمه جزای بین المللی) را در نظر بگیرند،

۱۰- از همه جوانب ذیدخل در منازعات مسلحانه تقاضا مینماید به منظور محافظت زنان و دختران در مقابل خشونت های مبتنی برجنسیت، به ویژه تجاوز و سایر اشکال سوء استفاده جنسی و خشونت هنگام درگیری های مسلحانه تدابیر خاص اتخاذ نمایند،

۱۱- بر مسئولیت همه کشورها برای پایان دادن به معافیت از مجازات و تعقیب عدلی عاملان کشتار جمعی، جنایت ضد بشری، جنایت جنگی بشمول خشونت های جنسی و سایر خشونت ها علیه زنان و دختران تأکید میکند و در این خصوص بر نیاز حذف آنها از احکام عفو تأکید میکند،

۱۲- از همه جوانب ذیدخل در منازعات مسلحانه تقاضا مینماید که به ماهیت غیر نظامی و بشر دوستانه اردوگاه ها و شهرک های مهاجران احترام بگذارند و نیاز های خاص زنان و دختران را بشمول نیازهای آنان در طراحی این مراکز در نظر بگیرند، در این خصوص شورای امنیت از قطعنامه های شماره ۱۲۰۸ مورخ ۱۹ نوامبر ۱۹۹۸ و ۱۲۹۶ مورخ ۱۹ آپریل ۲۰۰۰ خود یادآوری میکند،

۱۳- همه افرادی که در برنامه ریزی برای خلع سلاح، احیای مجدد و ادغام مجدد دخیل هستند را ترغیب میکند تا نیازهای مختلف جنگجویان سابق اعم از زنان و مردان و نیازهای افراد تحت تکفل آنها را در نظر بگیرند،

۱۴- هرگاه طبق ماده ۴۱ منشور سازمان ملل متحد تدابیری اتخاذ شود، شورای امنیت آمادگی خود را با در نظر داشت نیازهای زنان و دختران و با توجه به آثار بالقوه این تحریم ها بر جمعیت ملکی، معافیت های بشردوستانه را مدنظر خواهد گرفت،

۱۵- از مأموریت های شورای امنیت تقاضا مینماید تا ملاحظات جنسیتی و حقوق زنان، از طریق مشوره با گروه های ملی و بین المللی زنان، را در نظر بگیرند،

۱۶- از سرمنشی تقاضا مینماید تا تحقیقی در خصوص اثرات منازعات مسلحانه بر زنان و دختران، و نقش زنان در استقرار صلح و ابعاد جنسیتی پروسه های صلح و حل و فصل منازعات را انجام داده و گزارشی از نتایج این مطالعه را به شورای امنیت ارائه دهد، همچنین گزارش متذکره را به دسترس تمام کشورهای عضو سازمان ملل متحد قرار دهد،

۱۷- از سرمنشی تقاضا مینماید تا پیشرفت در خصوص شمولیت امور جنسیتی در تمامی ماموریت های حافظ صلح و همچنین سایر موضوعات مربوط به زنان و دختران را در گزارش خویش به شورای امنیت بگنجانند،

۱۸- تصمیم گرفته است تا این موضوعات را فعالانه زیر نظر داشته باشد.

دولت افغانستان از دولت فنلند بخاطر کمک های مالی و از دفتر سازمان ملل متحد برای زنان و
انستیتوت امنیت فراگیر بخاطر حمایت تحقیقی ابراز قدردانی می نماید.

آدرس: وزارت امور خارجه، چهارراهی ملک اصغر، کابل - افغانستان

0202103332 - 0700104318

dhrwia.mofa@gmail.com

DHRWIA.MoFA

@dhrwia